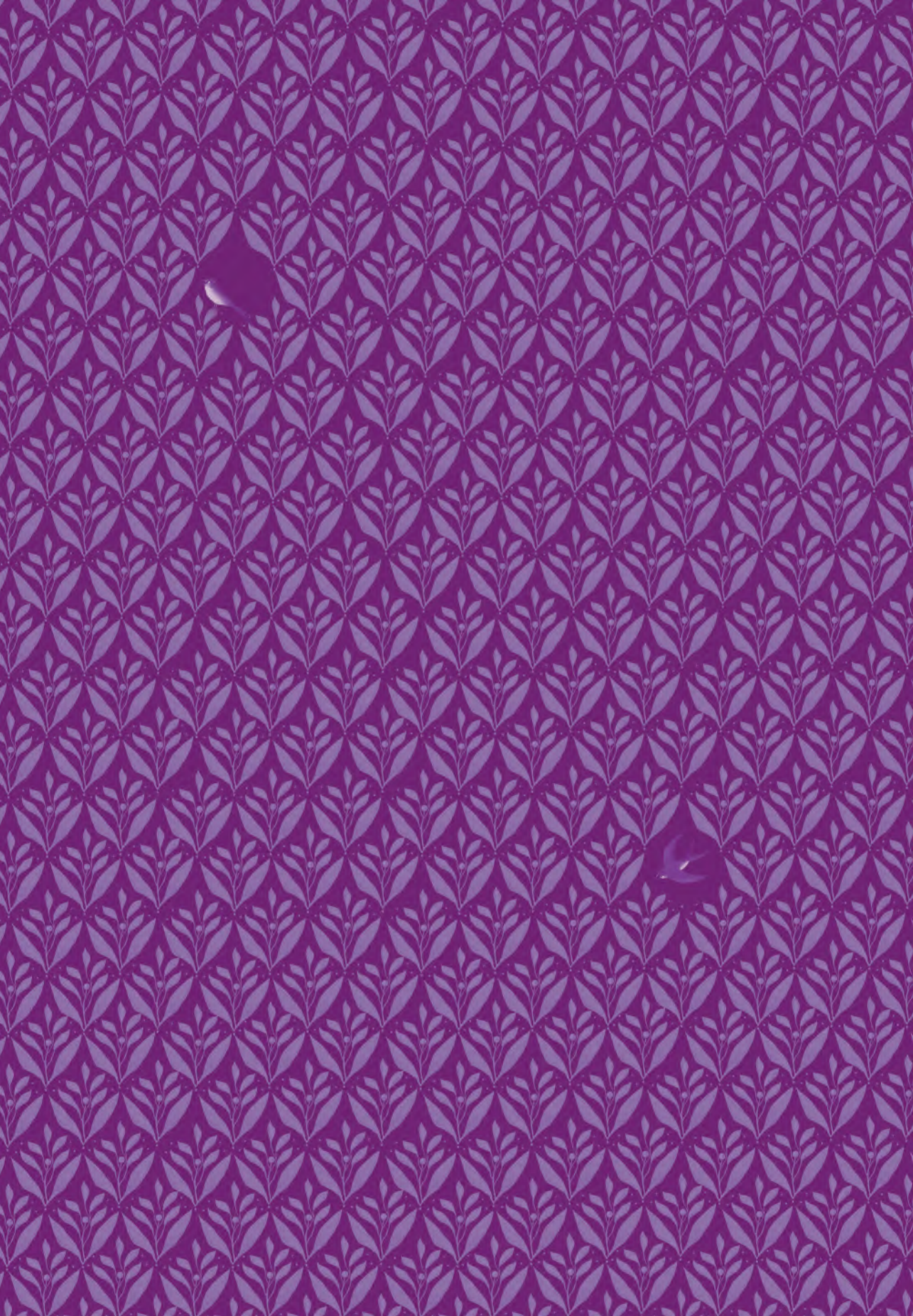

Romeo i Julia

William Shakespeare

Romeo
& Julia
William Shakespeare

Przełożył:
Józef Paszkowski

Redakcja:
Agnieszka Antosiewicz

Korekta:
Agnieszka Antosiewicz, Maria Zagnińska

Ilustracje:
Paulina Wyr

Typografia:
LoveLetters Studio

ISBN 978-83-7517-653-7

© Copyright for this Edition by Wydawnictwo GREG® Sp. z o.o.
2025

Wydawnictwo GREG®
ul. Klasztorna 2B
31-979 Kraków
tel. (12) 680 15 50
www.greg.pl

Księgarnia internetowa: www.greg.pl

Znak firmowy GREG® zastrzeżony w Urzędzie Patentowym RP.
Wszystkie prawa zastrzeżone.
Żadna część niniejszej publikacji nie może być reprodukowana
lub przedrukowana bez pisemnej zgody Wydawnictwa GREG®.

Okładka:
Paulina Wyr

Skład i łamanie:
Pracownia Register

Prolog

Chór

Dwa rody, zacne jednak i sławne –
Tam, gdzie się rzecz ta rozgrywa, w Weronie,
Do nowej zbrodni pchają złości dawne,
Plamiąc szlachetną krwią szlachetne dłonie.

Z łon tych dwu wrogów wzięło bowiem życie,
Pod najstraszliwszą z gwiazd, kochanków dwoje;
Po pełnym przygód nieszczęśliwych bycie
Śmierć ich stłumiła rodzicielskie boje.

Tej ich miłości przebieg zbyt bolesny
I jak się ojców nienawiść nie zmienia,
Aż ją zakończy dzieci zgon przedwczesny,
Dwugodzinnego treścią przedstawienia,

Które otoczcie cierpliwymi względy,
Jest w nim co złego, my usuniem błędy...

Przełożył Jan Kasłowicz

Osoby

Eskalus – książę panujący w Weronie
Parys – młody Weronieńczyk, szlacheckiego rodu, krewny księcia
Monteki
Kapulet
Starzec – stryjeczny brat Kapuleta
Romeo – syn Montekiego
Merkucjo – krewny księcia
Benwollio – synowiec Montekiego
Tybalt – krewny Pani Kapulet
Laurenty – ojciec franciszkanin
Jan – brat z tegoż zgromadzenia
Baltazar – służący Romea
Samson
Grzegorz
Abraham – służący Montekiego
Aptekarz
Trzech Muzykantów
Paż Parysa
Piotr
Dowódca warty
Pani Monteki – małżonka Montekiego
Pani Kapulet – małżonka Kapuleta
Julia – córka Kapuletów
Marta – mamka Julii
Obywatele weroneńscy, różne osoby płci obojczy, liczące się do przyjaciół obu domów,
maski, straż wojskowa i inne osoby.

Rzecz odbywa się przez większą część sztuki w Weronie, przez część piątego aktu w Mantui.

Ma się do gniazdka wśliznąć, jak się ściemni.
Jak tragarz, muszę być ci ku pomocy;
Ty za to ciężar dźwigać będziesz w nocy.

Julia

Idę raj posiąść. *Adieu*, złota nianiu.

Wychodzą.

Scena 6

Cela Ojca Laurentego.

Ojciec Laurenty i Romeo.

Ojciec Laurenty

Oby ten święty akt był miły niebu
I przyszłość smutkiem nas nie ukarała.

Romeo

Amen! lecz choćby przyszedł nawał smutku,
To nie przeważylby on tej radości,
Jaką mię darzy jedna przy niej chwila.
Złącz tylko nasze dłonie świętym węzłem;
Niech go śmierć potem przetnie, kiedy zechce,
Dość, że wprzód będę mógł ją nazwać moją.

Ojciec Laurenty

Gwałtownych ucieszeń i koniec gwałtowny;
Są one na kształt prochu zatlonego,
Co wystrzeliwszy gaśnie. Miód jest słodki,
Lecz słodycz jego graniczy z cikliwością
I zbytciem smaku zabija apetyt.
Kochaj więc umiarkowanie; zbyt skwapliwy
Tak samo spóźnia się jak zbyt leniwy.

Wchodzi Julia.

Otóż i panna młoda. Mech najcieńszy
Nie ugiałby się pod tak lekką stopą.
Kochankom mogłyby do jazdy służyć
Owe słoneczne pyłki, co igrają
Latem w powietrzu; tak lekka jest marność.

Że nic lepszego nie masz do zrobienia
Tylko wyjść za hrabiego. Jest to przecież,
Co się nazywa, przystojny mężczyzna.
Romeo kołek przy nim; orzeł, pani,
Nie ma tak pięknych, żywych, bystrych oczu
Jak Parys. Nazwij mię hetką-pętelką,
Jeśli nie będziesz z kretelem szczęśliwa
W tym nowym stadle, bo ono jest stokroć
Lepsze niż pierwsze; a choćby nie było,
To i tak tamten pierwszy już nie żyje;
Tak jakby nie żył; przynajmniej dla ciebie,
Skoro, choć żyje, nie masz zeń pożytku.

Julia

Czy z serca mówisz?

Marta

Ba, i z duszy całej!

Jeśli nie z serca i nie z duszy, to je
Przeklnij oboje.

Julia

Amen!

Marta

Na co amen?

Julia

Bardzoś mi przez to dodała otuchy,
Idźże i powiedz teraz mojej matce,
Że, naraziwszy się na gniew rodzica,
Poszłam do celi ojca Laurentego
Odprawić spowiedź i wziąć rozgrzeszenie.

Marta

O, idę! to mi pięknie i roztropnie.

Wychodzi.

Julia

Stara niecnoto! Zdradziecki szatanie!
Cóż jest niegodniej, cóż jest większym grzechem:
Czy tak mię kusić do krzywoprzysięstwa?
Czy lżyć małżonka mego tymiż usty,

Którymi tyle razy go pod niebo
Wznosiłaś chwałąc? Precz, uwodzicielko!
Serce me odtąd zamknięte dla ciebie.
Pójdę poprosić ojca Laurentego,
By mi dał radę, a jeśli żadnego
Na tę przeciwność nie będzie sposobu,
Znajdę moc w sobie wstąpienia do grobu.

Wychodzi.

Baltazar

Od pół godziny.

Ojciec Laurenty

Pójdź ze mną, bracie, do tych sklepień.

Baltazar

Nie śmiem;

Bo mi pan kazał odejść i straszliwie
Zagroził śmiercią, jeśli tu zostanę
I kroki jego ważę się podglądać.

Ojciec Laurenty

Zostań więc, ja sam pójdę. Drżę z obawy,
Czy się nie stało co nieszczęśliwego.

Baltazar

Gdym drzemał, leżąc gdzieś tam pod cisami.
Marzyło mi się, że mój pan z kimś walczył
I że pokonał tamtego.

Ojciec Laurenty

postępując naprzód

Romeo!

Na miłość boską, czyjaż to krew broczy
Kamienne wniście do tego grobowca?
Czyjeż to miecze samopas rzucone
Leżą u tego siedliska pokoju?

wchodzi do grobowca

Romeo! błady! – Parys! i on także!
I krwią zalany? Cóż za przeznaczenie
Tak opłakany zrządziło wypadek!
Julia się budzi.

Julia

budząc się i podnosząc

O pocieszycielu!

Gdzie mój kochanek? Wiem, gdzie być powinnam
I tam też jestem; lecz gdzie mój Romeo?

Hałas za sceną.

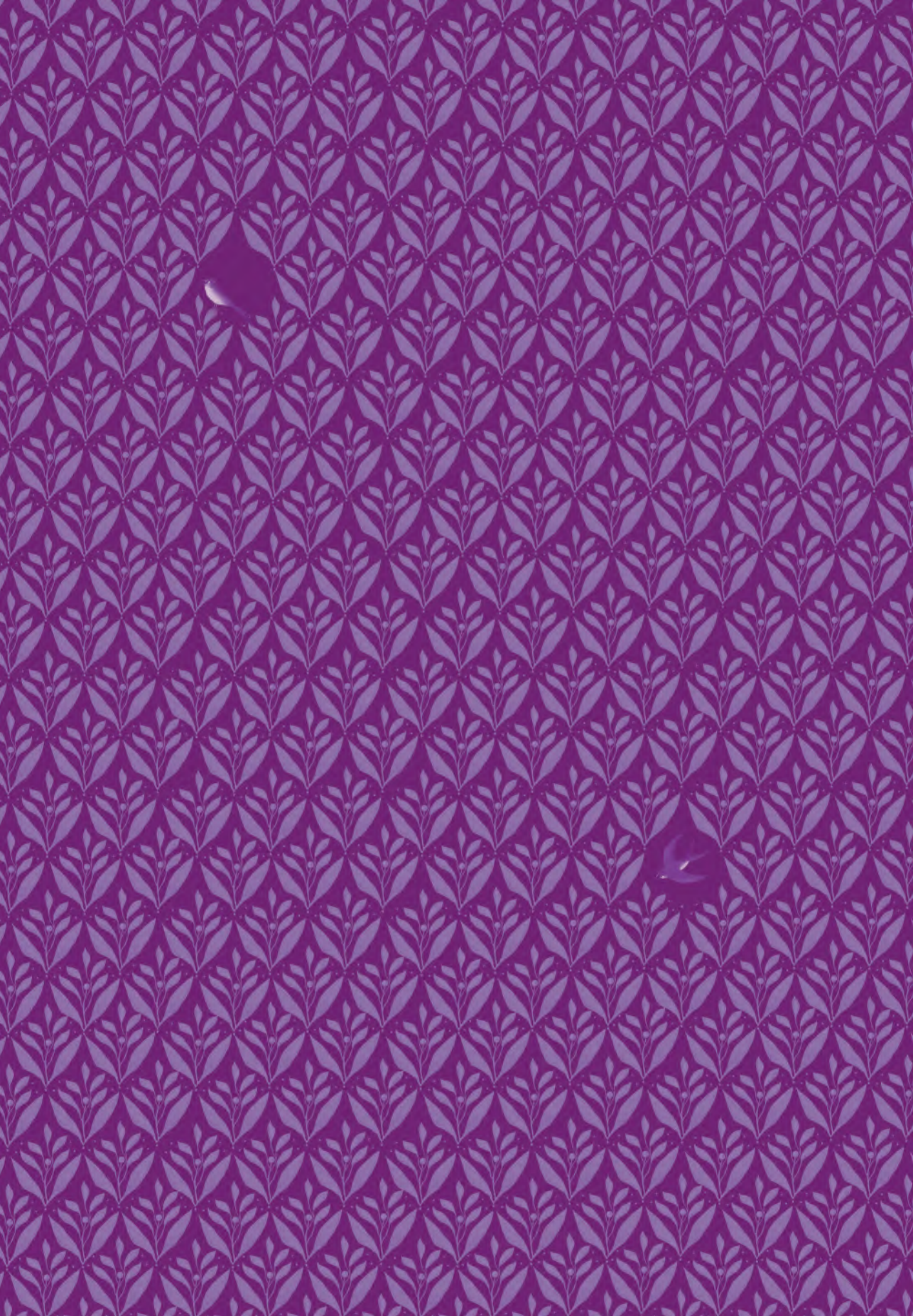

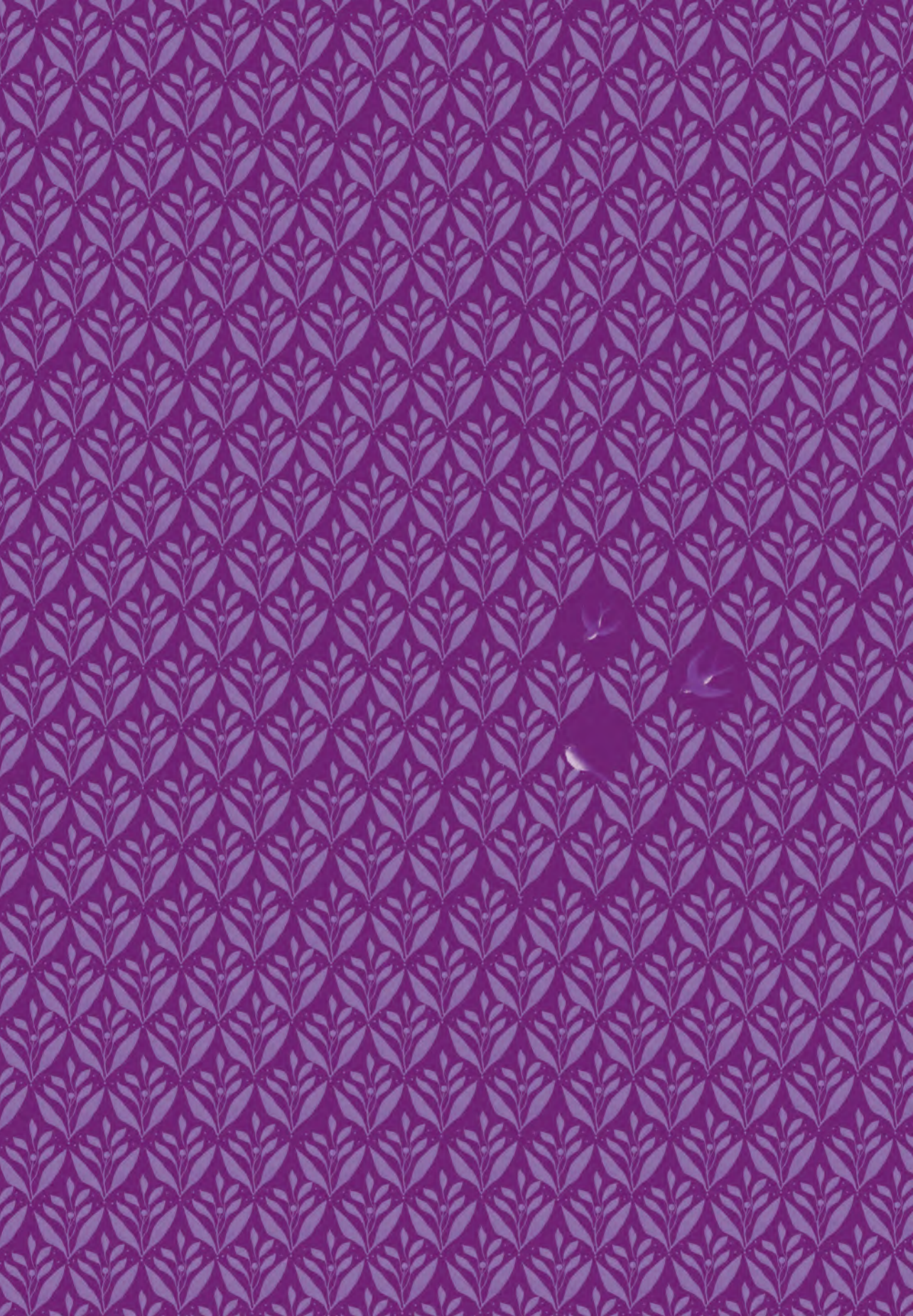

Spis treści

Prolog	5
Akt I	7
Prolog	44
Akt II	45
Akt III	77
Akt IV	113
Akt V	135

*„Tak i Romeo stanie przy swej żonie;
Dzieląc za życia, złączmy ich po zgonie.
Ponurą zgodę ranek ten skojarzył;
Słońce się z żalu w chmur zastonę tuli;
Smutniejszej bowiem historii nie zdarzył
Los jak historia Romea i Julii.”*

K Kolorowa
Klasyka

Wydawnictwo GREG
ul. Klasztorna 2B
31-979 Kraków
www.greg.pl

ISBN 978-83-7517-653-7

9 788375 176537 >

